

Tuần Báo Vô Vi

8 tháng 7 năm 2012

Số 89

Email: tuambaovovi@gmail.com

Website: www.voviphatphap.org

Tuần này :

- Mục Bé Tám
- Lời Vàng Tiếng Ngọc
- Thi Ca của Đức Thầy
- Bên Đèn Đọc Sách

Tờ báo hàng tuần của Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp phục vụ cho bạn đạo Vô Vi thế giới

Mục Bé Tám

Copyright by Lương Sĩ Hằng-Vĩ Kiên. All rights reserved.

Thưa các bạn,

Mục Bé Tám, viết qua tâm KHÔNG, liên hệ với từ quang của Đại Bi, nó cũng là một liều thuốc trị tâm bệnh và giải tỏa uất khí của tim, gan và thận. Không nên cắt xén bất cứ giai đoạn nào, có Đạo Tâm thì sẽ hiểu chiều sâu của Mục Bé Tám. Ước mong các bạn thực hành đúng đắn, thì sẽ cảm thông chiều hướng phát triển của tâm linh.

Kính bái,
Bé Tám

Phần câu hỏi dành cho buổi sinh hoạt “Mục Bé Tám”:

- 1) Máy vi tính do đâu mà có ?
- 2) Bạn đạo quây quần chung ca hát, Bé nghĩ sao về việc này ?
- 3) Bé được bạn mời đi bộ dạo phố, Bé đã nhận thấy những gì khi đi qua ?
- 4) Hôm nay Bé sẽ giảng cho người địa phương về phương pháp công phu tu học có vui không ?
- 5) Hôm nay, những bạn đạo đã dự cuộc thanh lọc sẽ trình bày cảm tưởng và kết quả của sự thanh lọc, Bé nghĩ sao về việc này ?
- 6) Tất cả những tư tưởng nào trong quả địa cầu này cuối cùng cũng phải chạy theo chấn động thanh quang của vũ trụ, tại sao ?
- 7) Có nhiều người bạn đạo rất khó nhập định, tại sao ?

Copyright © Lương Sĩ Hằng - Vĩ Kiên & VÕ VI. All rights reserved.

Ngày 24 tháng 11 năm 1993 1) Hỏi : <i>Máy vi tính do đâu mà có ?</i> Đáp : Thừa, máy vi tính do bộ óc của con người tìm tòi và lưu trữ hình thành, mất rất nhiều thì giờ vật chất mới sắp xếp trật tự điện năng của khối óc, từ nặng trước đi đến thanh nhẹ. Người tu thiền nhiều năm tháng tham thiền nhập định phát triển khối óc hướng về thanh tịnh, điện năng tiêu phóng để giải gọi là huệ, mọi người đều có. Xem hành giả tại mặt đất chịu sửa mình để nghiên cứu điện năng sẵn có liên hệ với chấn động điện năng của vũ trụ quang hay không? Nếu bằng lòng tham thiền nhập định thì sẽ được phát triển ánh sáng trong khối óc, sẽ tự nhiên thấy được những hình ảnh từ trong góc gác của siêu nhiên thì khối óc sẽ được lành mạnh và thanh tịnh, tự mình phát triển được nhiều lãnh vực và khám phá được những chuyện cần thiết thanh nhẹ, thì cuộc sống sẽ được an nhiên tự tại hơn, thần kinh khối óc sẽ được sống lại với chấn động của vũ trụ quang, trở về với thực tại nguyên thủy kim thân bất hoại, mọi sự tiếp xúc sẽ được dễ dàng hơn. Cho nên Bé thường nhắc với các bạn đạo rằng: Tu thiền là lợi ích vô cùng, cấm đầu lo tu thì sẽ được kết quả tốt ở tương lai, trở về với thanh tịnh thì sẽ có tất cả, một giờ thiền là một giờ học hỏi và tăng gia sự thanh tịnh của khối óc, phát triển và phát minh ở tương lai, chịu tu thiền thì sẽ có kết quả tốt ở tương lai. Kệ: Đường tu phát triển sống dài dài Thức cảnh thức hồn chẳng có sai Phát triển chơn hồn không động loạn Lui về thanh tịnh thấy mình sai.	Ngày 25 tháng 11 năm 1993 2) Hỏi : <i>Bạn đạo quây quần chung ca hát, Bé nghĩ sao về việc này ?</i> Đáp : Thừa, những lời ca tiếng hát trong xây dựng hỗ trợ cho lúc tham thiền nhập định, còn hơn là tranh chấp sân si. Bé lúc nào cũng hoan nghênh mọi người tự thức tâm và khai triển nguyên lý xây dựng và bình đẳng. Kệ: Đạo nào bằng đạo tâm giao tiến Trí nào phân minh giải nổi phiền Đóng góp trong lòng tâm hiểu đạo Thương yêu tha thứ tự tham thiền.
Ngày 26 tháng 11 năm 1993 3) Hỏi : <i>Bé được bạn mời đi bộ dạo phố, Bé đã nhận thấy những gì khi đi qua ?</i> Đáp : Thừa, Bé đã nhận thấy một kì công cải tiến của xã hội loài người, đã đem lại trật tự và sự ham thích chung mọi người được bình an trong mong muốn, mặt hàng rất đầy đủ và có thừa, sự cạnh tranh đã giúp đỡ cho sự phát triển và giá cả vừa túi tiền của mọi người mà phục vụ, đường hầm khai mở, xa xưa gọi là di sơn đảo hải, khắc phục trên mọi mặt tùy theo nhu cầu cần thiết của xã hội, mọi người hơn hờ tham gia mua sắm. Tình hình kinh tế chung, không được dồi dào như xưa, nhưng phương tiện cần thiết lúc nào cũng có mặt. Kệ: Đổi thay vật chất chung hành tiến Tinh xảo do người trí tạo duyên Đủ loại mặt hàng trong sắp đặt Chung vui cùng hưởng sống bình yên.	Ngày 27 tháng 11 năm 1993 4) Hỏi : <i>Hôm nay Bé sẽ giảng cho người địa phương về phương pháp công phu tu học có vui không ?</i> Đáp : Thừa, dẫn thân phục vụ nhơn sinh lúc nào Bé cũng sẵn sàng tận tình phục vụ tùy theo trình độ của mỗi tâm linh. Kệ: Thế gian cuộc sống hành trình độ Giúp ích chung vui giải nắm mô Thực hiện trình bày tâm tự thức Chung hành chung tiến chẳng sân nô.

Ngày 28 tháng 11 năm 1993

5) Hỏi : Hôm nay, những bạn đạo đã dự cuộc thanh lọc sẽ trình bày cảm tưởng và kết quả của sự thanh lọc, Bé nghĩ sao về việc này ?

Đáp : Thưa, Bé rất hoan nghênh hạnh đóng góp sự gặt hái được của người thực hành sẽ giúp cho những người kế tiếp có cơ hội mạnh dạn tự thanh lọc thay vì nghi ngờ mà không chịu lo cho tâm thân của chính mình, trong cuộc sống hiện tại vốn vẹn chỉ cần sức khỏe và tâm linh.

Kệ:

Hành trình tiến hóa chuyển từ ngày
Trí tuệ thông minh tự đôi thay
Tiến hóa không ngừng tâm tự thức
Thanh bình thanh nhẹ vẫn còn may.

Ngày 29 tháng 11 năm 1993

6) Hỏi : Tất cả những tư tưởng nào trong quả địa cầu này cuối cùng cũng phải chạy theo chân động thanh quang của vũ trụ, tại sao ?

Đáp : Thưa, sự sống còn của con người luôn luôn phối hợp với thanh quang của vũ trụ, tiến hóa tùy theo duyên nghiệp sẵn có của mỗi tâm linh, áp ủ thăng hoa tùy theo khả năng sẵn có, mỗi mỗi đều hữu ích cho chung. Chúng ta có thể chứng minh thời đại hiện tại nhạy cảm hơn xưa, xem TV thì sẽ thấy rõ tin tức của toàn cầu đều được gom gọn, báo cáo cho nhau bất cứ việc gì xảy ra trong mới lạ. Sự nhạy cảm ấy do đâu mà có, cũng không ngoài khối óc của nhân loại cộng với tâm linh mà hình thành. Người tu thiền tĩnh tấn thì sẽ thông cảm điều này rất dễ; ổn định và thanh tịnh thì sẽ rõ tất cả chân động của căn khôn vũ trụ, lúc nào tâm thức cũng mới lạ hơn người thường.

Kệ:

Vô sanh thức giác sáng tâm đường
Vạn vật sanh linh cũng dễ thương
Tâm chuyển sự thành tâm đạt thức
Quý yêu muôn loại thức vô thường.

Ngày 30 tháng 11 năm 1993

7) Hỏi : Có nhiều người bạn đạo rất khó nhập định, tại sao ?

Đáp : Thưa, những người ấy đã tự tạo sự khó khăn cho chính họ quá nhiều, trong lúc thiền mà còn nhớ sự hơn thua vì ngoại cảnh, tâm động rất khó định, triền miên trong biên dục mà không tiến. Muốn nhập định thì phải tự buông bỏ tất cả, nhịn nhục tối đa thì mới tái tạo được sự nghiệp từ bi, giúp người không vụ lợi, tâm không thì mới dễ nhập định.

Kệ:

Thực hành bỏ của tâm thành kính
Giải quyết tâm linh cũng tự mình
Dứt khoát chuyện đời không chuyện nói
Nam Mô thanh tịnh tự phân trình.

Thuyết Pháp III (tiếp theo)

...

Bạn đạo: Cô Chantal muốn hỏi Thầy.

Thầy: Anh cứ phiên dịch cho tôi, tôi chỉ nói tiếng Việt Nam đủ rồi.

Bạn đạo Pháp hỏi:

Bạn đạo Việt Nam dịch: Cô Chantal: Kính thưa thầy là những người Pháp và những người Nga mà người ta không hiểu được thì làm sao người ta biết được cái pháp lý Vô Vi này.

Thầy: Bởi vì họ có sẵn tình thương là họ sẽ hiểu tới Thượng Đế, không phải là chỉ có duy nhất chúng ta mới biết cái pháp này. Nhưng mà ngay xứ Nga cũng có cái pháp này là cái pháp làm thính của xứ Nga đã có rồi, không nói thì tự nhiên nó sẽ hiểu nó nhiều hơn. Người Nga bây giờ họ không có mở miệng cười như chúng ta hà hà hi hi, làm thính đó là đang học đạo. Nhưng mà tùy theo cái tâm thức tiến triển của nó, mắt phàm không thấy nhưng mà Bề Trên cũng có chứng nhận. Người Pháp cũng vậy, những người tu kín những người đó cũng được Vô Vi hỗ trợ, chớ không phải cái pháp này có thể đi tìm họ bằng diễn chớ không phải bằng cái phương pháp.

Bạn đạo Việt Nam dịch lại lời Thầy:

Bạn đạo Pháp hỏi:

Thầy: Dịch lại cho người ta nghe.

Bạn đạo Việt Nam dịch: Odile vừa kính thưa thầy rằng qua sự tạm dịch của con những điều giảng dạy của thầy thì Odile rất vui mừng là chính là điều mà Odile đã chứng nghiệm hồi sáng nay khi mà nghe những lời giảng dạy của thầy qua những cuộn băng.

Thầy: Cho nên cái tâm linh con người không ai cắt đứt. Cho nên tôi nói rằng tiếng sấm nổ trên Trời, người mọi trên núi cũng nhìn nhận rằng tiếng sấm nổ mà các giống dân trên thế giới cũng đều nhìn nhận đó là tiếng sấm nổ. Thì ý thức tri giác của con người là sự hiểu biết đồng đều với nhau, không có xa cách.

Bạn đạo Việt Nam dịch:

Thầy: Ai có gì thắc mắc nữa không? Có gì thắc mắc nói, đừng có sợ nếu tôi nói thấp. Mình không có thấp lấy gì có cao. Đừng sợ tôi nói cao trả lời không nổi. Có cao mình mới dạy người ta.

Bạn đạo: Kính thưa thầy, cháu đọc sách nhà Phật, trong sách nhà Phật có nói Niết Bàn cũng là cõi này hay Niết Bàn là cõi khác đó thầy.

Thầy: Niết Bàn là trong tâm của cô thôi. Nếu trong tâm cô thanh tịnh thì cô mới nhìn nhận Niết Bàn mà tâm cô lộn xộn thì Niết Bàn bay mất. Nói nhiều đó đủ biết nó ở đâu rồi.

Bạn đạo: Thưa thầy tôi hỏi hai câu. Câu thứ nhất: Vừa rồi thầy có nói rằng khi mà thầy tập hít thở, thở bụng thì không được phải cầu Đức Quan Âm mới có thể thở được. Như vậy có phải là cái cách thở của thầy nó rất khó khăn đến nỗi không người phàm nào làm được, phải nhờ cái phép lạ của Phật hay không?

Thầy: Không phải. Hồi trước, tôi luyện võ, tôi chỉ hít vô ngực thôi. Rồi sau này ông nói không cho hít vô ngực bắt hít thẳng vô bụng, nó khó khăn cho tôi. Nhưng mà tôi làm hoài không được cho đến nỗi tôi phải khóc, bởi vì hít quen rồi hít vô ngực, mà ông bắt hít vô bụng hít không được, hồi đó tôi ốm, không có mập như bây giờ. Rồi sau này tôi nói thôi, cái phép này kêu bằng huyền diệu quá. Bởi vì ông nói tiếng Việt Nam tôi nghe nhưng mà tôi về tôi làm không được. Tôi xuống hỏi ông lần chót, bây giờ tôi hít vô bụng không được. Thì ông cũng biết bản tánh tôi, chọc tức là tôi làm. Ông nói nghĩa là “bạn tu cho bạn đâu phải bạn tu cho tôi”. Thôi, mình mắc cỡ đi về nhưng mà tôi còn tìm hiểu bởi vì tôi tu để làm gì? Tôi tu để tôi tìm hiểu cái cảnh thiêng liêng bất diệt. Hồi nào giờ tôi không coi sách, tôi biết Quan Âm tôi thấy người ta cúng. Tôi thấy kẻ lên người xuống, ông lên bà xuống tôi cũng có đi coi cắt cái lưỡi ra máu vẽ bùa cho tôi coi. Tôi biết có. Nhưng mà, bây giờ chưa có bao giờ giúp tôi, thành ra tôi kêu gọi sự giúp đỡ coi có hay là không? Vì tôi muốn tu. Nếu mà giúp đỡ được tôi, tôi hít.

Cho nên những người mới tu ban đầu thấy hít hơi khó khăn bởi vì nhiều người quen tập thể thao, hít hơi khó khăn. Và có nhiều người nó không tập thể thao mà chỉ cái nó hít được liền cũng có nữa. Còn những người mà tập thể thao mạnh rồi lấy cái ngực nó cứng để cho người ta đập không đau; mấy người đó hít khó khăn cũng như tôi và tôi hít được thì tôi

mừng ở chỗ đó thôi. Còn nhiều người khác có người chỉ người ta hít được liền nhưng mà hít được ngắn ngắn mà thôi.

Rồi hít chừng năm sáu tháng sau càng hít càng nhẹ, càng hít càng nhẹ, càng hít càng nhẹ lúc đó ông đập ngực tôi là thanh niên, mạnh à. Như tôi bây giờ tôi hít nè. Tôi xả ra hết trời, tôi hít rất chậm mà người khác muốn hít thì hít cái ỳ, bây giờ tôi xả ra. Bây giờ hít vô thở ra phải xẹp hết. Mà muốn làm như vậy phải nhiều năm. Bây giờ tôi kêu ông làm liền như tôi, ông làm không nổi, không nổi, phải nhiều năm. Cho nên đòi hỏi sự công phu. Hít một cái nó thông hết âm áp tay chân tứ chi âm áp, khỏe cả người nên mặt mày tôi làm cái nó khỏe, chạy đều máu, thấy không? Giai đoạn đầu nó khó khăn chúng ta hít. Mà mình làm thường xuyên rồi cái tâm nó ổn. Cho nên trong kinh nói Pháp Luân Thường Chuyển huệ tâm khai, không sai một li. Mà hồi trước mà nghe mấy ông thầy ông nói mà mình không biết đường rờ. Mình cũng nói Pháp Luân Thường Chuyển huệ tâm khai là cái phép do ông Trời đem xuống rồi nó làm mở cái tâm mình. Té ra cái này cái chánh công, cái này cũng trên Trời đem xuống, ông hít vô, hít cái thanh khí điển nó mở ra, rồi nó ổn định rồi cái huệ tâm nó mới khai. Kim ra kim, mộc ra mộc, thủy ra thủy, thổ ra thổ, sanh khắc phân minh.

Hồi nào giờ không biết coi tướng mà ông luận về ngũ hành sanh khắc phân minh lúc đó ông làm ông thầy châm cứu rõ quá, dòm cái mặt biết, ông này bệnh gì rồi, thiếu thủy, thiếu mộc, thiếu gì dòm, đo cái biết rồi. Tự nhiên nó đủ nghề cho mình, cần dùng là nó có, nó hay vậy đó.

Bạn đạo: Lúc đầu ông học cách nào mà để ông biết được nghĩa là cách thở đó, Pháp Luân đó là một phép lạ để có thể nghĩa là ...

Thầy: Có ông thầy dạy chứ. Ông Đỗ Thuận Hậu dạy chứ, có ông thầy dạy chứ. Ông Tư dạy. Cho nên có sách để chú Thắng cho biết. Có người dạy chứ, không có người dạy thì làm sao tôi biết.

Bạn đạo: Thưa thầy, như vậy cái lúc mình hít vô mình phải tìm cái chỗ mà không khí sạch sẽ mình hít nghĩa là mình đi lên núi mình làm cái pháp này nó tốt hơn ở chỗ bụi bặm.

Thầy: Nói gì, cái chỗ trong lành thì tốt hơn.

Bạn đạo: Dạ thưa cái chỗ mà ít có pollution de l'air.

Thầy: Ở trong nhà trong sạch, trong lành cũng được. Khi mình hít còn sống được là nó không có gì nguy hiểm đâu cứ việc hít. Còn câu thứ nhì của ông.

Bạn đạo: Còn câu thứ hai, tôi muốn hỏi thầy. Tôi có nghe cái băng hôm qua vì thầy không có tới, tôi có nghe cái băng thì cái băng đó nói rằng là mình mà muốn có kết quả thì phải vững tin. Mà muốn tin thì người ta thấy có kết quả thì mới tin được. Như đảng này nói mà không thấy gì hết thì làm sao bảo rằng tôi tin thì tôi tin.

Thầy: Tin ở cái gì? Cái này tôi kêu tin cái khả năng của ông. Tin nơi khả năng của ông có thể hành cái pháp này để khai thông tới cái kia.

Bạn đạo: Nhưng mà nếu tôi chưa có thực hành cái pháp này thì tôi làm sao biết được có cái kết quả để mà tôi tin. Khi không tin thì làm sao tôi có thể thực hiện được phương pháp này để mà đi tới kết quả, phải chăng đây là cái vòng luẩn quẩn mà không thể nào thoát được.

Thầy: Không. Khi mà ông tới đây ông nghiên cứu với tôi và ông đàm đạo với tôi rồi ông có cái lý trí để ông phân tách ra cái nào nên làm hay là không làm. Và khi ông phân tách được rồi ông tin ông có khả năng thực hành cái pháp này. Cái đó là cái điều quan trọng, cái đức tin của ông là quan trọng. Tin ông có khả năng khai thác lấy ông để ông đi tới hòa tan với Thượng Đế. Ông phải tin nơi khả năng của ông. Còn ông tin Thượng Đế nhưng mà không biết ông thì một nghìn năm không có tới đâu là đâu hết.

Bạn đạo: Có phải chăng, thầy muốn nói đây là ý chí cương quyết của mình hay là cái lòng tin?

Thầy: Đó, cái ý chí đó. Cái ý chí là lòng tin. Nếu mà trong lòng tin mà không có ý chí làm sao tin được. Cái ý chí ông phải làm thì tự nhiên ông tin nơi khả năng ông có thể khai thác. Thì tự nhiên từ giai đoạn một nó sẽ dẫn tới ông. Mà hồi trước con mắt tôi nó mờ, thấy mệt mà bây giờ tôi làm tôi thấy khỏe. Như cụ Mai nói: Bây giờ trong mình tôi nó sao? Hồi trước tôi ăn mặn sao? Giờ tôi ăn chay sao? Cụ tin lấy cụ mà, cụ đâu có tin tôi. Phải không? Rồi bây giờ cụ đâu có kêu ông tin cụ, không có. Cụ nghiên cứu rồi, tới lúc đó, ờ! Tôi tin ở tôi, tôi làm vậy mà tôi được trẻ, tôi khỏe thì ảnh hưởng người khác. Cái đó thực tế hơn. Đừng có đặt vấn đề mê tín huyền diệu đó rồi đâm ra mê tín, không được.

Bạn đạo: Thưa thầy. Cái lúc mà Chúa đóng đinh để cứu người đó như vậy phần hồn của Chúa có phải mất đi một cái phần nào để mà cứu mấy cái phần hồn khác không?

Thầy: Khi mà Chúa đóng đinh là Chúa thực hiện từ bi và học từ bi, bị đóng đinh thể xác không có la, không có kêu cầu cứu. Vì sao? Vì Ngài thực hiện từ bi để cứu độ người giết Người. Cái người mà giết

Chúa Ngài cũng cứu luôn cho nên cảm động lòng người. Vì Chúa là thực hiện từ bi, thấy không? Thì cái sự từ bi đó nó cảm động chứ không phải Chúa mất cái gì đâu. Chúa vẫn còn, Chúa mới cảm động lòng người và ảnh hưởng người, dẫn tiến người. Còn Chúa mất thì thôi ai mà tin cất nhà thờ chi, phải không?

Sáu giờ rồi.

Bạn đạo: Xin một chút nữa thầy, chuyện này không có khó khăn gì hết nhen. Khi nào mình hít thường là nó phải không khí nó phải vô trong cái bộ phổi của mình. Bây giờ làm sao không khí nó chuyển xuống dưới bụng được.

Thầy: Chỉ hít vô bụng cho nên khó khăn ở cái vấn đề đó. Cho nên phải tập. Tôi có cuốn sách đây cất nghĩa cho cụ. Tôi hít vô bụng không hà.

Bạn đạo: Thì cái buồng phổi, nó xuống buồng phổi thôi.

Thầy: Còn cái này hít vô bụng rồi nó mới sưởi ấm.

Bạn đạo: Nó đi ngõ nào mà xuống vô bụng được.

Thầy: Xuống vô bụng nè, đây nè, cụ thấy rõ ràng, hít vô bụng không hà, do đó nó mới sưởi ấm cái cật, cái thận cụ. Mà cụ lớn tuổi cái thận cụ càng ngày càng mạnh là người cụ càng ngày càng trẻ. Ồ! Quan trọng ở chỗ đó! Cho nên, mấy cái nhà thiền nó trẻ là vậy đó.

Bạn đạo: Khó là làm sao bởi vì cái bộ phổi nó tới đó rồi làm sao nó xuống dưới bụng được.

Thầy: Vậy mà hít được, vậy mà hít được. Giai đoạn đầu bây giờ chúng tôi có cái cách nằm hít đó để cho cụ tập, cụ nằm cụ hít cái bụng lớn là được rồi, cụ ngồi cụ hít được hà. Cho nên tôi thắc mắc chỗ đó cũng như cụ thắc mắc bây giờ. (Thầy cười.)

(Trích từ băng giảng của Đức Thầy -- Nanterre ngày 11/11/1980)

Thi Ca của Đức Thầy

Los Angeles, ngày 22 tháng 12 năm 1973

Minh tâm kiến tánh pháp chơn hành
Đời đạo phân minh pháp giới thanh
Tiên cảnh bông lai ta tự tiến
Quang minh chánh giác đắc tâm thành

Triền miên học hỏi điều lành
Phật ban chơn giác hợp thành khối tiên
Tu tâm dưỡng tánh nối liền
Trí không nhiều động hợp duyên đạo đời
Chẳng mưu chẳng thích quá lời
Có sao nói vậy sống đời thật chơn
Tiên đồng bốn tánh quy hườn
Lạc tâm thường trụ giận hờn tiêu tan
Thế gian cho đến thiên đàng
Nơi nào cũng vậy tự bàn tự khai
Hồn thời tiến tới Phật đài
Thân sanh tạm bợ chờ ngày phân ly
Sắc không không sắc liên tùy
Tiến theo chiều hướng buộc vì phải theo
Tâm không mến tiếc chẳng nghèo
Trí không nhiều động chẳng theo bên nào
Chỉ lo tự xét thấp cao
Điển thanh điển trực thoát màu giả tâm
Tự lo chuyển hóa suy tâm
Cảm hòa chơn điển thì thâm giải khuây
Đến đây độc mã thân này
Ngày kia cũng phải tự ngài ra đi.

Luong Sĩ Hằng - Vi Kiên

ĐỊA NGỤC DU KÝ (tiếp theo)
của Thánh Hiền Đường

Dịch Giả *Đào Mộng Nam*
Minh Giải *Lương Sĩ Hằng*

NGỌC CHIÊU

Bản đường ty lễ thần đăng đài.
Ngày 3 tháng 5 năm Mậu Ngọ (1978)

Đức Thánh dạy: Phút này Ngọc Chỉ sắp giáng, lệnh cho Thành Hoàng ngoài 5 dặm, Phúc Thần ngoài 10 dặm nghinh tiếp. Tất cả đệ tử nghiêm chỉnh đón giá.

Kim Khuyết Nội Tướng Từ giáng bút

Thơ

*Bát nguyệt Trung Thu ban thánh điển
Đại Thiên thể giới phóng quang minh
Chước thư nghi thức nghi long trọng
Xả tội tiêu khiên công cáo thành.*

Dịch

Tháng tám Trung Thu ban thánh điển
Đại Thiên thể giới phóng hào quang
Trang nghiêm kính cẩn khi dâng sách
Oan giải tội tha để thưởng công.

Đức Thánh dạy: Ta đêm nay phụng mệnh mang sắc chỉ tới tuyên đọc. Thần nhân phủ phục.

Khâm phụng Ngọc Hoàng Đại Thiên Tôn Huyền Linh Cao Thượng Đế chiếu viết:

“Xét Thánh Hiền Đường ở Đài Trung do quyết nghị của Thánh Hội Linh Tiêu đã phụng mệnh trước tác sách Địa Ngục Du Ký, kể từ rằm Trung Thu năm Bính Thìn bắt đầu khai bút tới rằm tháng tám năm

Mậu Ngọ này vừa đúng hai năm. Trong khoảng thời gian này Dương Thiệu Sinh đã dạo thăm mười cửa điện phỏng vấn các ngục, những bằng chứng thu lượm được cao như núi, được tiết lộ hết trong sách Địa Ngục Du Ký, kho tài liệu này trước đây đã đăng tải từng kỳ trên tạp chí Thánh Hiền Đường để phổ biến trong các giới đồng bào. Tới rằm tháng tám năm nay in thành sách xong đem 108 cuốn bày lên hương án, đốt ba cuốn, một dâng Thiên Đình, hai dâng Địa Phủ, ba dâng các Thành Hoàng cõi nhân gian dưới gầm Trời để tỏ lòng sùng bái chư thần ba cõi Đất, Trời, Người. Các ty ở âm phủ rất ngợi khen thành quả tốt đẹp này, nên ngoài việc chiếu theo công ban thưởng và đại xá cho các tội hồn một lần còn cử hành hội lớn để chúc mừng, cùng dâng bản tường trình lên đức U Minh Giáo Chủ. Chôn dương gian những ai không quản ngại gian lao khổ cực dốc tâm công quả trong việc viết sách, in tặng, cùng phổ biến có thành tích đều được ban thưởng. Phải ghi rõ tên họ, địa chỉ, số lượng sách và sở nguyện của những người in tặng sách vào tờ biểu chương để còn đốt và tâu lên thượng giới các công trình đáng ghi nhớ của những tấm lòng quảng đại thiết tha vì đạo nghĩa. Suốt hai năm qua chư sinh chịu bao khổ cực gian lao mới đạt được kết quả lớn lao, mong tiếp tục gặt hái được nhiều thành công khả quan hơn nữa hầu sửa ngay thể đạo, dẹp sạch phong hóa đồi trụy để mạnh tiến đến đại đồng. Chớ trái lệnh trẫm.”

Kính cẩn vâng lời không dám xao nhãng, cúi đầu tạ ơn.

Thiên vận ngày 3 tháng 5 năm Mậu Ngọ (1978).

ĐỀ BẠT

Phật Sống Tế Công giáng.

Về học thuyết linh hồn, dầu với phương tiện khoa học kỹ thuật tân tiến ngày nay cũng chỉ thấu tỏ được một đôi phần nhỏ nhoi không đáng kể. Do đó ngoài phương thức dày công tu luyện tinh thần, khai thông huệ nhãn chẳng thể nhìn rõ được vấn đề. Cơ thể con người do ba nguyên tố “*tinh, khí, thần*” tổ hợp, còn cái thân huyền ảo túi cơm giá áo này làm sao có thể tồn tại được lâu, bởi một sớm đất, nước, gió, lửa, biến hóa ắt xương thịt rữa nát tan thành tro bụi, người ra đi để lại lầu hoang gác trống. Cũng nhờ vậy mà linh hồn được chuyển kiếp, thân xác được hóa sinh, con người thay hình đổi dạng, mang bộ mặt mới chào đời. Những bậc tiên tri thuộc các tôn giáo cổ kim trong ngoài, hoặc những vị có năng lực thông tỏ siêu linh mắt họ đều có thể nhìn rõ việc này và làm chứng cho lời nói của ta.

Việc trước tác sách Địa Ngục Du Ký là do lòng Trời thương xót chúng sinh từ lâu đắm chìm trong cõi hồng trần. Đã từ lâu ba khối trục ác độc “*tham, sân, si*” mặc sức hoành hành nhận chìm đạo đức gây nhiều nghiệp chướng khiến xã hội ngày càng đọa lạc. Bởi vậy cần phải gấp rút xây dựng lại giềng mối đạo cho đời, cùng hoàn cảnh sống tốt đẹp cho người, đặc biệt được phép tiết lộ cảnh huống trung thực ở âm phủ để cảnh cáo và biến cải thế tục, kêu gọi cùng hướng dẫn quay về đường nhân từ, đẩy mạnh chân lý đạo nghĩa, để bồi đắp lòng tin tưởng nhiệt thành, trí lương tri sáng suốt, kẻ phạm nếu có

duyên may gặp được sách Địa Ngục Du Ký này nếu như chịu khó đọc và nghiền ngẫm ắt là “*buông dao đồ tể*”. Ta chân thành cầu chúc độc giả “*Minh tâm kiến tánh và thành Phật*”. Hai năm qua lòng ta đã xúc động quá nhiều, giờ đây sống tâm lại cảm ứng cùng Thái Thượng, kính cần dẫn mấy câu đề thay lời kết ở cuối sách: “*Họa phước vô môn, duy nhân tự chiêu. Thiện ác chi báo, như ảnh tùy hình*” (Họa phước không cửa, chỉ tại người tự chuốc. Thiện ác trả vay như bóng theo hình).

Thánh Hiền Đường, bản tặng Tế Công kính bạt.
Ngày 29 tháng 6 năm Mậu Ngọ (1978).

Lời cuối của bản đường

Thơ

*Liễu ngộ do như dạ đắc đăng
Vô song ám thất hốt khai minh
Thử thân bất hướng kim sinh độ
Cánh dãi hà thời thử thân.*

Dịch

Ngộ đạo quả như tối gặp đèn
Sáng bừng phòng kín giữa đêm đen
Thân này không gắng đời này độ
Đợi đến đời nào mới độ thân.

(còn tiếp)

